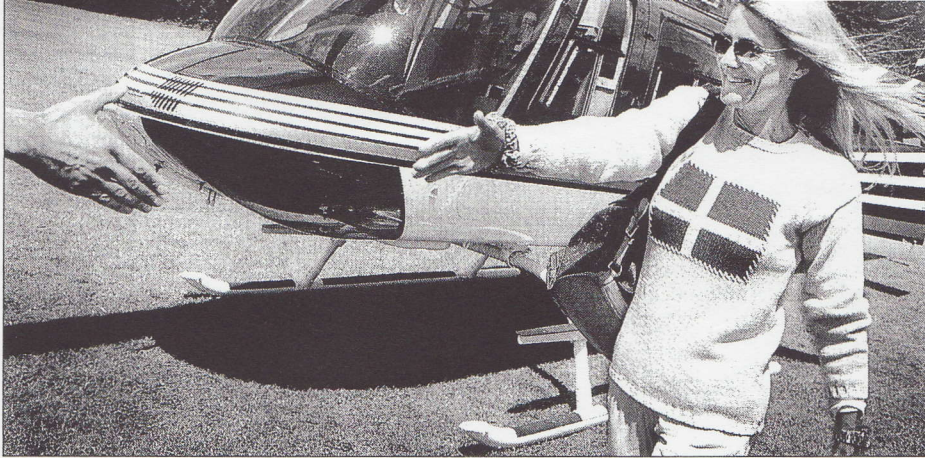

Danske
Pearson
den m
succesf
kvinde in
for brit
polospo
[Side 4

Hestekræfte

VEJ. Via luftvejen dagens polokamp, la skal forsvare de nske farver under rets nordiske cup.

[Kampklar] Da den danske Lila Pearson gittede sig ind i det engelske aristokrati, kunne hun have valgt at leve det traditionelle overklasseliv, som hun var opdraget til hjemme på Broholm Gods. I stedet er hun en af de få kvinder i verden, som spiller polo på topniveau.

Kvinde i pololand

SLAGET. Sidste år Lila Pearson, som den første kvinde inde, finalen i den en. I år kunne det hænge økonomisk men, det er en dyr e at være holdejer.

L uften er meget frisk og intens på de grønne Cowdray Park-plæner i det sydlige England. De har i 92 år været hjemsted for polosporten, og kampklare heste med tykke bandager og opbundne haler står radet op ved den ene af banernes sidelinjer. På langsiden står en håndfuld mennesker og følger dagens opgør fra deres bilkolere.

En af spillerne er dansk og mor til to. Hun hedder the Hon. Lila Pearson, er født Benedikte Luul, og hun ankom minutter forinden i sin Porsche med en fart, som kunne tage vejret fra de fleste.

Nu er hun en del af dramaet på grønsværet, hvor spillerne zigzagger banen rundt i fuld galop mens de langer slag efter bolden i et virvar af voldsomme skældsord og prustende heste.

Mellem hver spilleperiode rider Lila ind for skifte til en frisk hest. På tæt hold er ansigtet plettet med mudder, og det lange hår er stoppet op i hjelmen. Lila Pearson spiller i år sin sjette sæson, og i dag gælder det en kvalifikationskamp til Guardsklubben i Royal Windsor Park.

Som svigerdatter til den nu afdøde Viscount Cowdray går hun i familiens fodspor. Efter Anden Verdenskrig, da sporten var helt nede, fik lordens den op igen, hvilket har givet ham tilnavnet 'poloens fader'. Selv spillede han også 'the galloping game' på trods af, at han havde mistet sin venstre arm under krigen i Dunkirk.

Sidste år var det hans Cowdray Park-klub, som fik æren af at redde polosporten. Da kogalskaben truede med at undergrave hele sæsonen, og hele

ni udenlandske holdejere pludselig trak sig, skabte klubben nogle særlige forholdsregler, som blev indført i resten af landet. Oven i det rykkede Lila ind og genetablerede det gamle Cowdray Park-hold, som har Englands ældste holdfarver.

Dermed var hun også den første kvindelige holdejer, som deltog i den britiske open, siden den blev grundlagt i 1956, og den første kvinde, som nogensinde har nået semifinalen i det, der er den mest prestigefulde poloturering efter den argentinske open.

Dagen efter, at hun havde tabt til turneringens endelige vindere, bragte avisen The Times et stort foto af Lila i fuldt angreb foran et helt hold af sportens største stjerner.

I år deltager Lila ikke, da det økonomisk ikke kunne hænge sammen – også selvom hendes seksårige søn havde sparet sammen til det.

»Som holdejer organiserer man alle de praktiske ting og vælger holdets spillere. Man betaler også Lila, som med holdets i alt 60 heste og dertilhørende følgeskab havde udgifter på adskillige hundreder tusinde pund.

Adelig baggrund

Lila Pearson er født på Willestrup Gods ved Aalborg og opvokset på Broholm Gods på Fyn, som i over 400 år har hørt til hendes mors familie. Da forældrene blev skilt, blev hun sendt på kostskole i England som 11-årig. Hun tog et sekretærkursus i Danmark, og som 17-årig blev hun gift med sin da videnskabsbarndomskæreste, som var des perfekte mand, med samme baggrund. Det holdt ikke, de blev skilt, og Lila flyttede til London hvor hun arbejdede i nogle år som model. Her mødte hun The Hon. Charles Pearson, som er søn af Viscount Cowdray. De har været gift siden 1992 og har to børn sammen: Carinthia på ni og Georg på seks.

»Charles spillede polo, da det var forventet af ham. Nu går han i stedet på jagt og flyver helikopter. fortæller Lila om sin mand, som siden salget af familiens medievirksomhed, Pearson Group, der ejer de Financial Times og Penguin Press, har helliget sig driften af på rets tre skotske ejendomme.

Deriblandt Dunecht, som Lila kalder for deres formelle hjem, og som har været i familien i fem hundrede år. Stedet har 80 ansatte

og adskillige forpagtere til at holde det store fiskeri-, skov- og landbrug i gang.

»Man er opdraget til, at man skal holde på det som man har arvet. Charles føler, at han skylder familien at føre ejendommene videre. Men det er lettere sagt end gjort. I Skotland arbejder den nye selvstændighed imod landejerne. Også selv om vores folk fortæller os, at de ikke har lyst til at miste sig løs, fortæller Lila og tilføjer, at andre ser det som en hævn over englændernes undertrykkelse af skotterne for over 300 år siden.

»Tony Blair ødelægger bevidst de gamle landbrugs traditioner. Tingene går i den forkerte retning, ind-

KAMPSØSTRE. På banen bliver der ikke taget hensyn til Lila Pearson, fordi hun er kvinde — forrige år blev hun verdensmester på tre steder, sidste år fik hun hjernerystelse. Når hun galopperer hestene, er det sjovt nok hopperne, der er det mest sjove. Billedet er fra kampen mod Sverige ved den nordiske...

endes faste holdkammerater, Gabriel og José Onoso, hører hjemme.

Den danske rytter ligner ikke just den gængse voldsomme. Hun er smuk og altid ulasteligt klædt i ed kridhvide bukser og nypudsede støvler, og så har hun langt blondt hår, der flyver i luften, når hun er i øver 'stick and ball' på de vide Cowdray-baner.

Som gammel dressur rytter rider hun med en elegance, som man normalt kun finder blandt topspillere. Som kvinde har hun ingen specielle fordele i forhold til den meget mandsdominerede sport.

»På banen er der ingen tvivl om, at hun er den bedste. Forleden blev hun kåret som mest succesfulgt af to mandlige kommentatorer, som sandwichede mellem sig, selv om det er imod oddsene. Jeg sagde til dem, så er mine andre spillere i hvert fald mindst lige gode, fortæller hun. Hvis man længe var i tvivl om, at hun spillede polo, så er det nu ingen tvivl om, at hun spiller en professionel polo. De mange knubs og stød er en del af spillet. Adrenalin holder en oppe, da spillet er fysisk og foregår i flyvende fart, og du skal være hurtig, siger Lila, der som nummer et er på banen, der skal angribe og score mål. Med et håndtryk på nulpå en skala fra minus to til ti er det blevet været hestene, at Lila kan spille side om side med de professionelle.

Lila har 13 fuldblodsheste, som kan accelerere og bremses i efter behov, mens hun langer slag alle sider. De er små, så hun let kan manøvrere dem rundt på banen, og så er de modige. Det er svært at avle heste til polo. Hvis de ikke er hurtig til at spille, går de ikke ud på banen. Dem, der kan lide det, spiller næsten alene, fortæller hun om polohestene, der i de store turneringer dres med en Best Playing Pony-titel.

Turneringerne er med
Den næste dag brydes formiddagens stilhed af en larm. Der skal flyve Lila til en årlig nordisk turnering, der afholdes en halv times flyvetur fra London.

For første gang i vores ægteskab har jeg bedt hende om at få en tur til at hente mig. Det skyldes en sygdom, som hestene næsten altid får, og som er meget farlig. Det er en sygdom, som hestene næsten altid får, og som er meget farlig.

Danmark deltager for første gang, og i dagens anledning er Lila klædt i en trøje med det danske flag. Kampen spilles samme dag, Danmark møder England i VM-fodbold og går ikke meget bedre.

»Get out of my way«, gjalder Lilas stemme midt i et opgør, hvor hendes danske medspillere, der til daglig arbejder i Londons bankverden, har kludret i positionerne. Efter præmieoverrækkelsen vender hun hjem lige så hurtigt, som hun var kommet, så hun også kan nå at se sine børn.

»Ingen lever mere det upstairs-downstairsliv, som man havde i gamle dage. Jeg beder aldrig nogen om at gøre noget for mig, som jeg ikke selv kan klare. Jeg kan selv lave mad, jeg kan gøre rent, og jeg kan muge ud«, siger Lila, som hver aften lægger Carinthia og George i seng, selv om barnepigen findes til hånds.

»Som barn var jeg og min bror meget strengt opdraget. Man måtte ikke tale til de voksne, hvis de ikke talte først til en. Jeg skulle neje, og min bror skulle bukke. Sådan var det for alle. Mor var altid meget klassisk i twinset og med perler. Jeg mindes aldrig, at hun lå og rullede rundt på gulvet med os børn«, fortæller hun.

Om nogle år skal børnene på kostskole, da de offentlige skoler ikke er gode nok — også selv om Lila hellere havde beholdt dem hjemme.

»I England lever børnene ofte et isoleret liv. Derfor tager jeg dem med til polokampene, hvor de møder alle mulige slags mennesker og kan lege med andre børn«, fortæller hun om polomiljøet, hvor de store sociale forskelle mellem staldfolk, spillere og holdejere udviskes gennem deres fælles passion til hestene og til spillet.

Dem, der kun spiller polo af forfængelige årsager, har Lila til gengæld svært ved at kapere.

»Nogle spiller kun for at blive set i en mode-sport, og flere af de store events er i dag fyldt med firmaarrangementer og vejrpiger. Til Cartier International-turneringen står de fleste i sponsorteltene med ryggen til banen«, siger Lila, som selv er en inkarneret tilskuer, når hun ikke er i sadlen.

Om få minutter vil hun igen speede igennem landsbyens smalle gader for at følge en af de mange turneringer, som hun også deltager i. For Lila er polo en livsstil.

UDSTYRSSTYKKE. Lila Pearson har alle 13 heste. Det kræver bare ansatte at gøre dem kampklar og holde udstyret i orden.